

Mia Cassany
Luogo Comune

AMA LES ÚLTIMES SIRENES

Història de les llegendàries
bussejadores japoneses

M · O · S · Q · U · I · T · O

- ♦ Estimem el paper.
- ♦ Tenim vocació per les coses boniques.
- ♦ Llegim, escrivim i dibuixem el que ens ve de gust.
- ♦ Olorem els llibres, encara que no siguin vells.
- ♦ Ens apassionen les llibreries i els llibreters.
- ♦ Si hi ha talent, publiquem.
- ♦ I fem llibres infantils... o no, això ja no depèn de nosaltres...

© Dels textos, Mia Cassany 2024

© De les il·lustracions, Luogo Comune 2024

© Mosquito Books Barcelona, SL, abril 2024

Mosquito Books Barcelona, SL
C/ Església 4-10, oficina 2D
08024 Barcelona
www.mosquitobooksbarcelona.com
info@mosquitobooksbarcelona.com

DL GI 1664-2023

ISBN 978-84-19095-71-8

Fabriquem tots els nostres llibres amb paper ecològic.
Som amics dels boscos.

En la realització d'aquest llibre no s'ha maltractat cap animal, però algun ha estat subornat per obtenir la seva ajuda.

Mia Cassany
Luogo Comune

AMA LES ÚLTIMES SIRENES

Història de les llegendàries
bussejadores japoneses

M · O · S · Q · U · I · T · O

UNA TRADICIÓ ÚNICA I ANCESTRAL

Les tradicions són la transmissió de coneixement i experiències més meravellosa que hi ha.

Quan una àvia li explica a una neta com es feien les coses quan ella era petita (com es cuinava un plat típic, en quines estacions de l'any es podien trobar determinats peixos o com s'escalfaven juntament amb les seves mares quan sortien de l'aigua freda després de bussejar), no només li està explicant unes anècdotes, sinó que participa del que anomenem construcció de la identitat cultural d'una comunitat. És a dir, està transmetent anys i anys de coneixements sobre natura, medicina, cultura o particularitats de la zona.

Aquesta saviesa prové de l'experiència de milers d'avantpassats d'un grup ètnic i, per això, és justament tan important tenir-ho en compte.

Però, atenció! De la mateixa manera és vital que aquesta tradició ancestral no sigui inamovible o inalterable, ja que, si podem millorar el passat amb les nostres experiències del present, hem de fer-ho; hauríem d'afegir sempre que es pugui un ingredient que millori el nostre deliciós plat de sempre.

Aquest llibre explica una història exemplar de transmissió d'una tradició d'àvies a mares, i de mares a filles.

NAKASOIDO

Quan les bussejadores tenen 20 anys, passen al segon nivell. Els seus cossos estan molt més ben preparats per resistir les dures condicions de l'oceà, i els seus pulmons estan degudament entrenats per aguantar la respiració sota l'aigua.

A aquesta edat, ja fa uns anys que practiquen la tècnica tradicional que consisteix en: abans de submergir-se, cada dia, es lliguen una corda llarga al voltant de la cintura, que és la que hauran de fer servir per lliscar de tornada a la superfície i així, no perdre's sota l'aigua.

Es coneix aquestes Ama amb el nom de *nakasoido* i poden fer immersions a pulmó de 4 a 7 metres de profunditat.

Una de les missions principals d'aquestes cabanyes és ser un espai on elles es puguin transmetre justament l'aprenentatge de la professió de les Ama, mostrar-se els racons descoberts les unes a les altres i permetre a les nenes aprendre d'aquest llegat.

Les Ama comenten la jornada, s'expliquen els misteris i secrets del mar, entre xiuxiejos, les unes a les altres, perquè la seva saviesa perduri en el temps.

REFUGIS CÀLIDS

En acabar el dia, les Ama tenen el costum de reunir-se dins de les cabanyes de les platges. En aquestes cabanyes no està permesa l'entrada d'homes, i allà s'expliquen el dia i allò que han viscut sota l'aigua. Són construccions molt simples i rústiques, fetes amb la fusta de les restes de vaixells, i els terres també són de fusta gastada i vella, que cobreixen amb unes catifes de vímet.

Són semblants a les coves, en les quals la decoració no és important, ja que durant segles han fet la seva funció principal: escalfar les Ama després que aquestes haguessin passat llargues hores en les gèlides aigües del mar.

Tenen un forat gran i quadrat a terra, que usen per fer foc i així escalfar l'ambient. En aquests focs tampoc cuinen menjars deliciosos, sinó que posen a bullir teretes o olles amb sopes ben calentes.

Aquest llibre explica la història real d'una fantàstica tradició, quasi única en el planeta, que està a punt de desaparèixer per sempre. Una història de dones fascinants: les Ama. Són bussejadores experimentades que es capbussen, a pulmó lliure, a profunditats increïbles per buscar perles o mariscos en el mar del Japó.

Les proeses de les Ama són possibles gràcies a la transmissió d'unes pràctiques i d'una saviesa heretada al llarg dels anys. En les pàgines d'aquest llibre volem retre un petit homenatge il·lustrat a les noies, mares i àvies que encara mantenen activa aquesta forma de viure.

Un grup minoritari que, malgrat que la seva existència en l'actualitat sembla penjar d'un fil, continua sent autèntic i fidel als seus costums ancestrals.

Elles són les últimes sirenes que existeixen.

@mosquitobooks
mosquitobooksbarcelona.com

